

جمعه 26 مرداد 1397 - 5 ذی الحجه 1439 - 17 اگوست

آغاز بازگشت آزادگان سلحشور از بند رژیم بعثی پس از سال‌ها اسارت (1369 ش)

آغاز بازگشت آزادگان سلحشور از بند رژیم بعثی پس از سال‌ها اسارت (1369 ش)
روز 26 مرداد سال 1369، میهن اسلامی شاهد حضور آزادگان سرافرازی بود که پس از سال‌ها اسارت در زندان‌ها و اسارتگاه‌ها، محبوسان رژیم بعث عراق، قدم به خاک پاک میهن اسلامی خود گذاشتند. در این میان ستاد رسیدگی به امور آزادگان که در 22 مرداد 69 تشکیل شده بود به تبادل انبوه اسرا پرداخت. این ستاد با مساعدت و همراهی دیگر دستگاه‌ها، تبادل حدود چهل هزار آزاده را با همین تعداد اسیر عراقی انجام داد. آزادگان، با ایمان راسخ خود در برابر همه فشارهای جسمی و روحی دشمنان ایستادند و روابط اجتماعی جامعه کوچک اردوگاهی خود را بر پایه اخلاق حسنه بنا نهادند و از شکنجه‌های مزدوران بعث هراسی به خود راه ندادند. آزادگان، صورتی از سنگ صبور و راضی‌ترین کسان به قضای الهی بودند. اینان سینه‌های فراخ‌تر از اقیانوس داشتند که از همه جا و همه کس بریده و به خدا پیوسته بودند. آزاده نامیده شدند چون از قید نفس و نفسانیات رهایی یافته بودند. شکست "عباس میرزا" نایب السلطنه از قوای روسی در نبرد اصلاندوز (1228 ق)

با تجاوز قوای روسی به شمال کشور، عباس میرزا، ولیعهد فتحعلی شاه قاجار به مقابله با آنان برخاسته و آن‌ها را شکست داد. پس از مدتی، بین سپاهیان ایران و روس در محلی به نام اصلاندوز در کنار رودخانه و آن‌ها را روی داد که به شکست ایران انجامید. فتحعلی شاه که خطر را نزدیک می‌دید، تقاضای صلح کرد و روسیه نیز که گرفتار جنگ با ناپلئون بود از این تقاضا استقبال نمود. در نتیجه، قراردادی که به پیمان گلستان معروف است منعقد شد و به موجب آن، همه ولایاتی که تا آن تاریخ در تصرف روس‌ها بود به اضافه ولایات قره باغ، شروان، باکو، دربند و دیگر مناطق به مالکیت دولت روس درآمد. تولد شیخ "محمد غزالی" دانشمند بزرگ مصری (1335 ق)

در تاریخ 1334 هـ. ق. در یک خانواده ساده و متدین در روستای «نکلا العنب» واقع در استان بحیره، کودکی دیده به جهان گشود که بعدها به عنوان یکی از متفکرین بزرگ جهان اسلام معروف و مشهور شد. پدرش شیخ احمد السقا که یکی از تجار روستا به شمار می‌آمد و دوستدار رسول صلی الله علیه و آله و سلم و آل رسول علیهم السلام بود. غزالی با پشتکار و کوشش، پس از چهار سال تحصیل در 1360 هـ. ق. در سن 26 سالگی، موفق شد از دانشگاه الازهر فارغ التحصیل شود. همچنین موفق به کسب اجازه دعوت و ارشاد و اجازه تدریس در دانشگاه الازهر گردید. غزالی در دانشکده اصول دین و مرکز بررسی‌های عربی و اسلامی دانشگاه الازهر مشغول تدریس و فعالیت علمی شد. همچنین سالیانی چند، ریاست شورای معارف اسلامی دانشگاه عبدالقادر را به عهده داشت و به عقیده صاحب‌نظران، اعتبار این دانشگاه در دوره‌های فوق لیسانس و دکترای رشته‌های فرهنگ اسلامی، مبانی دین و شریعت اسلام و... بیشتر مرهون کلاس‌های درس غزالی بوده است. به عقیده غزالی یکی از عوامل مهم در شکل‌گیری وحدت میان توده‌های مردم، نقش عالمان دینی در کلیه فرقه‌های اسلامی است. این نکته بدیهی است که اگر عالمان در سخنرانی‌ها، کنفرانس‌ها و نوشتارهای خود به موضوع وحدت توجه کنند، جو جامعه اسلامی نیز به سوی وحدت پیش خواهد رفت. درگذشت فقیه و عارف بزرگ آیت الله محمدحسین غروی اصفهانی (1361 ق)

شیخ محمدحسین غروی اصفهانی معروف به کمپانی فرزند شیخ محمدحسن در دوم محرم سال 1296 قمری در کاظمین دیده به جهان گشود. وی با حمایت پدر که از بازرگانان متدین بود تحصیلات خویش را با جدیت شروع کرد. سطح را نزد شیخ حسن تویسرکانی فرا گرفت؛ آن گاه از محضر آقاسید محمد فشارکی اصفهانی و حاج آقا رضا همدانی بهره برد و از شاگردان آخوند ملا محمد کاظم خراسانی گردید. پس از ارتحال آخوند، به تدریس پرداخت. درس اصول و فقه ایشان بسیار دقیق بود و با زبان عربی فصیح بیان می‌شد. آیت الله کمپانی علاوه بر نبوغ و تبحر در فقه و اصول؛ در کلام، تفسیر، حکمت، تاریخ، ادب، عرفان و سایر علوم نیز مهارت داشت. آیت الله غروی نزد علمای زمان از احترام و بزرگداشت بسیاری برخوردار بود و زمانی دراز به تدریس فقه و اصول و علوم عقلی اشتغال داشت. مجلس درس این عالم ربانی مجمع اهل فضل و کمال بود ولی در تدریس فلسفه شهرتی خاص داشت. حضرات آیات عظام سید محمد حجت کوه‌کمره، سید محمد هادی میلانی، سید ابوالقاسم خویی، سید عبدالاعلی سبزواری، محمد تقی بهجت فومنی و محمدرضا مظفر از جمله شاگردان این عالم ربانی می‌باشند. ایشان در فلسفه، حکیمی عرفانی مشرب و در اخلاق، مخزن اسرار بود و در سیر و سلوک به مقام شهود رسیده بود. از همه بریده و به دوست پیوسته بود. معروف است که حدود 12 سال از درس و بحث کناره گرفت و به سیر و سلوک پرداخت. از این عالم بزرگوار بیش از 10 کتاب و رساله بر جای مانده است. که برخی از آن‌ها عبارتند از: الاجتهاد و التقليد و العداله، ارجوزة فی الصوم، الانوار القدسیة، تحفة الحکیم، دیوان اشعار، نهاية الدرایة فی شرح الکفایة و منظومه و آی در اعتکاف. وی سرانجام در سپیده دم پنجم ذیحجه 1361 قمری بر اثر سکته قلبی در 65 سالگی درگذشت و

پیکر پاکش در کنار مقبره;rlm&ي علامه حلي در نجف اشرف به خاک سپرده شد.